

СИСТЕМА МІСЬКИХ ВУЛИЦЬ І ПЛОЩ

Ряснянська І.В.

Науковий керівник – Шишкін Е.А., канд. техн. наук, ст. викладач

Система міських вулиць і площ вирішує комплекс найскладніших завдань, що визначають обличчя і життя міста. Основними з них є: забезпечення найбільш коротких і зручних шляхів для руху міського транспорту і пішоходів між окремими частинами міста; організація видалення поверхневих вод; розміщення інженерних мереж; забезпечення нормального провітрювання або захисту від вітрів (в залежності від кліматичних умов); створення композиційних осей і центрів просторової побудови міста.

Рішення комплексу технічних і естетичних завдань при проектуванні мережі вулиць здійснюється виходячи із зонування міської території, яке більшою мірою зумовлює розвиток мережі вулиць, площ, розміщення мостів, шляхопроводів, тунелів.

Однією з найбільш важливих і важких проблем в процесі створення системи вулиць (особливо в великих містах) є транспортна. За останній час поняття «рух» і «містобудування» в сфері планування міст стали нерозривними. Масові пересування населення і вантажів здійснюються за допомогою міського транспорту, який виконує функції зв'язку між основними елементами міста: житловими районами, місцями праці, відпочинку, великими громадськими будівлями.

Ступінь рухливості населення міст й інтенсивність завантаження транспорту залежать від величини міста, його функціонального профілю та планувальної структури. Природно, що частота і дальність пересування транспорту та його завантаження різко зростають у великих і крупних містах.

Рішення системи побудови вулиць, підбір виду і швидкості масового транспорту для кожного даного міста повинні бути підпорядковані основній меті – скоротити до мінімуму витрати часу населення на пересування.

Не менш важливим завданням при проектуванні системи вулиць і площ – є організація пішохідного руху. У сучасних (особливо великих і крупних) містах з інтенсивним транспортним рухом положення пішоходів на вулицях міста стало небезпечним і незадовільним з санітарно-гігієнічної точки зору. У зв'язку з цим висувається нова містобудівна задача - поділ транспортного і пішохідного руху, організація ізолюваних від транспорту, добре озелених пішохідних вулиць прогулянкового, торгового та культурно-видовищного призначення. Саме на території цих вулиць слід концентрувати громадські та культурно-

побутові установи. Транспортні магістралі слід прокладати паралельно, аби пішохідні вулиці знаходилися поблизу від зупинок громадського транспорту. Такому рішенню сприяє прогресивна структура сучасного міста з чітким виділенням житлових районів і мікрорайонів.

У сучасному місті мережа вулиць і доріг повинна становити єдину систему шляхів сполучення, що забезпечує зручні транспортні та пішохідні зв'язки всіх його елементів, як внутрішніх, так і з прилеглою територією приміської зони й зовнішніми автомобільними дорогами.

Зручне обслуговування населення міським транспортом, досить висока швидкість руху, повна безпека й економічність можуть бути досягнуті при дотриманні ряду умов: суворої класифікації вулиць за призначенням та видами руху транспорту; правильної організації перетинів магістралей з інтенсивним рухом транспорту; раціонального розміщення магістралей і зупинок громадського транспорту на них; промілінійності основних магістралей.

Вулично-дорожню мережу населених пунктів слід проектувати у вигляді безперервної системи з урахуванням функціонального призначення вулиць і доріг, інтенсивності транспортного, велосипедного та пішохідного руху, архітектурно-планувальної організації території та характеру забудови. У складі вулично-дорожньої мережі слід виділяти вулиці і дороги магістрального і місцевого значень, а також головні вулиці.

Найважливішою проблемою в процесі створення системи вулиць (особливо в великих містах) є транспортна. Саме злагоджена робота багатьох фахівців із різних областей дозволяє вирішувати складні задачі щодо планування транспортної системи максимально якісно.

ЗАПОБІГАННЯ ОБВАЛЕННЮ БУДІВЕЛЬ І СПОРУД

Сахненко А.О.

Науковий керівник – Вяткін К.І., канд. техн. наук, ст. викладач

Обвалення будівлі – це надзвичайна ситуація, яка виникає через помилки, допущені при проектуванні будівлі, відступі від проекту при веденні будівельних робіт, порушення правил монтажу, при введенні в експлуатацію будівлі або окремих його частин з великими недоробками, при порушенні правил експлуатації будівлі, а також в наслідок природної або техногенної надзвичайної ситуації.

Обвалення можна класифікувати за кількома ознаками. По виду надзвичайної ситуації, обвалення будівель і споруд відносяться до надзвичайних ситуацій техногенного характеру і, в свою чергу, поділяються на: